

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/396/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212203998
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4212203998.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členov senátu Mgr. Ingrid Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, proti odporkyni: Y. F., nar. XX. XX. XXXX, naposledy bytom Y., T. G., O. zast. JUDr. Liborom Hetmerom, advokátom so sídlom v Nových Zámkoch, Turecká 49, o zaplatenie sumy 344,75 eura s príslušenstvom, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 31. júla 2013 č. k. 15C/133/2012-124, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti do sumy 211,86 eura potvrdzuje a vo zvyšku mení tak, že návrh zamietá.

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 21,31 eura na účet právneho zástupcu navrhovateľa TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5 do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 54,91 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 211,86 eura, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Súd návrh vo zvyšnej časti zamietol a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporkyni náhradu trov konania v sume 228,85 eura do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 544 ods. 1, 2, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 2 písm. b), § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 1, 3 zák. č. zákona č. 258/2001Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. a z vykonaného dokazovania a zisteného stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že návrh navrhovateľa nebol podaný prevažne dôvodne. Súd na právny vzťah založený zmluvou o úvere č. 1076726119 zo dňa 21. 04. 2008 aplikoval zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a Občiansky zákonník, nakoľko ho považuje za spotrebiteľskú zmluvu podľa § 23a Zákona o ochrane spotrebiteľa v spojení s ustanovením § 52 Občianskeho zákonníka. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 258/2001 Z. z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka, s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv od 01. 04. 2004 predpisom lex specialis s poukazom na § 879f ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka. Súd teda vzťah účastníkov konania posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvného vzťahu a podľa zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvného vzťahu. Ďalej súd z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 23. 09. 2009 spolu s poštovým podacím hárkom, rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok spolu s prílohou k tejto zmluve mal v konaní preukázané, že spoločnosť GE Money dňa 23. 09. 2009 postúpila na navrhovateľa pohľadávku voči odporkyni. Odporkyňa mala vedomosť o postúpení pohľadávky, čo vyplýva i z jej žiadostí o povolenie

splátkového kalendára, ktoré adresovala navrhovateľovi. Na základe zmluvy o úvere č. 10776726119 postupca poskytol odporkyni úver vo výške 3.319,39 eura (100.000 Sk) a odporkyňa sa zaviazala splácať poskytnutý úver v pravidelných mesačných splátkach v počte 72 po 68,68 eura (2.069 Sk). Dátum prvej splátky bol určený na 21. 05. 2008. Ročná percentuálna miera nákladov bola určená vo výške 15,11 %. Súd po preskúmaní úverovej zmluvy zistil, že v uvedenej zmluve absentuje údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, absentuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe, absentuje údaj o celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Zároveň súd v konaní zistil, že ročná percentuálna miera nákladov nebola správne vypočítaná. V zmluve je RPMN uvedená vo výške 15,11 %, avšak súd po prepočítaní RPMN zistil, že RPMN bola v čase uzatvorenia zmluvy vo výške 55,95%. Z uvedeného dôvodu súd dospel k záveru, že pre absenciu náležitostí zmluvy o úvere v zmysle § 4 ods. 2 písm. g), písm. h), písm. j) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch je potrebné podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch takýto poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Predmetom konania je zaplatenie sumy 344,75 eura, ktorá pozostáva z vyúčtovaných úrokov vo výške 245,04 eura, zo zmluvnej pokuty vo výške 54,91 eura a z poplatkov v sume 44,80 eura. Súd dospel k záveru, že navrhovateľ nemá právny nárok na vyúčtované úroky v sume 245,04 eura a na vyúčtované poplatky v sume 44,80 eura. Medzi účastníkmi konania bola dohodnutá zmluvná pokuta pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti odporkyňou. Uvedená zmluvná pokuta bola vyúčtovaná na sumu 54,91 eura za omeškanie so zaplatením mesačných splátok splatných ku dňu 28. 04. 2009, ku dňu 28. 05. 2009, ku dňu 28. 06. 2009 a ku dňu 28. 07. 2009 (výpočet podľa zmluvy: 20 % z mesačnej splátky vo výške 68,68 eura = 13,73 eura; 4 x 13,73 eura = 54,91 eura). Vzhľadom na hodnotu a význam zabezpečovanej pohľadávky súd dospel k záveru, že zmluvná pokuta v uvedenej výške nie je neprimeraná a je uplatnená v súlade s ustanovením § 544 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka. Súd dospel k záveru, že navrhovateľ si správne vyúčtoval úroky z omeškania, ktoré predstavujú celkovo sumu 211,86 eura. Odporkyňa sa dostala po postúpení pohľadávky do omeškania, preto je povinná zaplatiť v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a v súlade s ustanovením § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. aj úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.907,13 eura od 24. 09. 2009 do 18. 11. 2009 v sume 44,14 eura, zo sumy 2.757,13 eura od 19. 11. 2009 do 18. 12. 2009 v sume 20,40 eura, zo sumy 2.557,13 eura od 19. 12. 2009 do 20. 01. 2010 v sume 20,81 eura, zo sumy 2.357,13 eura od 21. 01. 2010 do 19. 02. 2010 v sume 17,44 eura, zo sumy 2.157,13 eura od 20. 02. 2010 do 18. 03. 2010 v sume 14,36 eura, zo sumy 1.957,13 eura od 19. 03. 2010 do 20. 04. 2010 v sume 15,93 eura, zo sumy 1.757,13 eura od 21. 04. 2010 do 20. 05. 2010 v sume 13 eur, zo sumy 1.721,13 eura od 21. 05. 2010 do 18. 06. 2010 v sume 12,31 eura, zo sumy 1.540,13 eura od 19. 06. 2010 do 20. 07. 2010 v sume 12,15 eura, zo sumy 1.359,13 eura od 21. 07. 2010 do 20. 08. 2010 v sume 10,39 eura, zo sumy 1.178,13 eura od 21. 08. 2010 do 20. 09. 2010 v sume 9,01 eura, zo sumy 997,13 eura od 21. 09. 2010 do 20. 10. 2010 v sume 7,38 eura, zo sumy 816,13 eura od 21. 10. 2010 do 22. 11. 2010 v sume 6,64 eura, zo sumy 635,13 eura od 23. 11. 2010 do 10. 01. 2011 v sume 7,67 eura, zo sumy 454,13 eura od 11. 01. 2011 do 25. 01. 2011 v sume 1,68 eura, zo sumy 273,13 eura od 26. 01. 2011 do 21. 02. 2011 v sume 1,82 eura a zo sumy 92,13 eura od 22. 02. 2011 do 25. 03. 2011 v sume 0,73 eura. Právny zástupca odporkyne vzniesol námietku premlčania voči všetkým nárokom v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 457 Občianskeho zákonníka, pričom uviedol, že zmluva bola zrušená jednostranným odstúpením právnym predchodcom navrhovateľa v zmysle § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka dňa 03. 09. 2009 a tohto dňa začala plynúť dvojiročná premlčacia lehota na uplatnenie akýchkoľvek nárokov zo strany navrhovateľa. Uviedol, že navrhovateľ má právo si nárok uplatňovať len cez režim bezdôvodného obohatenia. Súd však v konaní nemal preukázané, že by navrhovateľ odstúpil od predmetnej úverovej zmluvy. V konaní súd mal preukázané, že dňa 30. 08. 2009 došlo postupcom k vyhláseniu predčasnej splatnosti dlžných čiastok a od tohto okamihu začala plynúť všeobecná trojiročná premlčacia doba. Návrh na začatie konania bol doručený na súd dňa 28. 02. 2012, teda v rámci všeobecnej premlčacej doby v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu súd námietku premlčania nepovažoval za dôvodne vznesenú. Právny zástupca odporkyne na pojednávaní dňa 23. 01. 2013 uviedol, že bude v konaní ako protinávrh navrhovať zaplatenie sumy 1.200 eur. K takémuto vzájomnému návrhu v konaní však v zmysle § 97 OSP nedošlo. Vzhľadom k tomu, že neboli splnené zákonné podmienky v zmysle § 97 ods. 3 OSP nebolo možné zo strany súdu na vzájomný návrh prihladať. O náhrade trov konania účastníkov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP a odporkyni, ktorá bola v konaní úspešnejšia ako navrhovateľ, súd priznal náhradu trov konania v sume 228,85 eura. Úspech navrhovateľa v konaní predstavuje 15,92% (54,91 eura : 344,75 eura x 100 = 15,92%). Úspech odporkyne v konaní predstavuje 84,08% (289,84 eura : 344,75 eura x 100 = 84,08%). Čistý úspech navrhovateľa predstavuje sumu 68,16% (84,08% - 15,92% = 68,16%). Celkovo trovy právneho zastúpenia odporkyne predstavujú sumu 335,75 eura. Z toho pomerná časť vo výške

čistého úspechu 68,16% predstavuje sumu 228,85 eura (výpočet: 335,75 eura x 68,16% : 100 = 228,85 eura). Právny zástupca odporkyne si uplatnil trovy právneho zastúpenia v sume 299,37 eura, pričom súd odporkyňu priznal náhradu trov právneho zastúpenia v sume 228,85 eura.

Proti uvedenému rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie odporkyňa a navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol, zmenil aj výrok o trovách konania tak, že mu prizná náhradu trov právneho zastúpenia za každý úkon právnej služby v plnej výške 26,50 eura a navrhovateľa zaviazá k náhrade trov odvolacieho konania. S napadnutým rozsudkom nesúhlasí, nakoľko súd nesprávne vyhodnotil skutkový stav v časti, kde ju zaviazal zaplatiť sankčný poplatok a úrok z omeškania a tiež neprihliadol na jej námietku premlčania. S právnym predchodcom navrhovateľa uzatvorila zmluvu o spotrebiteľskom úvere dňa 21. 04. 2008. V texte zmluvy nie je napísané žiadne ujednanie o zmluvnej pokute alebo sankčnom poplatku. Súd správne ustanovil, že zmluva bola uzavretá za neprijateľných zmluvných podmienok, nakoľko v nich bol uvedený klamlivý údaj o výške RPMN, zmluva postráda údaje o výške úrokov, a preto sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Súd priznal navrhovateľovi sankčný poplatok v zmysle bodu 6. 1 obchodných podmienok, čím pochybil v tom, že žiadny sankčný poplatok alebo na iný poplatok navrhovateľ nemá nárok v zmysle § 4 ods. 3, ods. 4 Zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko zmluva o úvere ujednanie o sankčnom poplatku neobsahuje a zmluva nemala náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. g) a h) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Žiadne prílohy zmluvy vo forme obchodných podmienok nepodpísala, neboli predložené na podpis, ani s nimi nebola oboznámená a z týchto dôvodov navrhovateľovi nevznikol nárok na sankčný poplatok už aj s dôrazom na neprijateľné zmluvné podmienky zakomponované do zmluvy. Odkaz v zmluve na obchodné podmienky nestačí, obchodné podmienky pre ich platnosť a záväznosť musia byť podpísané zmluvnými stranami. Zmluva je z dôvodu jej nečitateľnej a nepreskúmateľnej formy a obsahu, kde obsah zmluvy bol vopred predtlačtený bez prerokovania zmluvných podmienok a predložený len na podpis, podľa jej názoru v zmysle ustanovenia § 37 ods. 1 a § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Súd správne vyvodil ten právny záver, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov, na základe čoho zamietol časť návrhu na zaplatenie úrokov za úver a okrem zaplatenia sankčného poplatku v sume 54,98 eura ju zaviazal aj k zaplateniu úrokov z omeškania vo výške 211,86 eura. Súd však mal prihliadnuť aj na tú skutočnosť, že si požičala od právneho predchodcu navrhovateľa sumu 3.311,39 eura a zaplatila celkovú sumu 4.557,76 eura, teda úver preplatila o sumu 1.238,78 eura a súd mal sumu úrokov z omeškania kompenzovať z preplatených splátok úrokov a poplatkov, na ktoré navrhovateľovi nevznikol nárok. Táto skutočnosť vyplynula z histórie splátok a bola právnym zástupcom odporkyne namietaná. Súd podľa jej názoru pochybil, ak túto sumu, hoci aj jednostranne nezapočítal, pričom sa nejedná len o vzájomný zápočet, ale jedná sa o nezákonný preplatok záväzku, z ktorého boli uhradené aj úroky z omeškania v sume 211,86 eura a z ktorého dôvodu mal súd aj túto časť návrhu zamietnuť. Úhradou týchto úrokov z omeškania by sa na strane navrhovateľa navýšilo bezdôvodné obohatenie o ďalšiu sumu 211,86 eura. Súd pochybil aj v neuznaní námietky premlčania vznesenej na pojednávaniach proti všetkým nárokom v zmysle § 107 ods. 1 a § 457 Občianskeho zákonníka. Na základe jednostranného právneho úkonu veriteľa bola úverová zmluva v zmysle § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka od začiatku zrušená, a preto veriteľ aj neskôr navrhovateľ ako postupca mal právo požadovať od odporkyne plnenie len v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka ako bezdôvodné obohatenie v lehote dvoch rokov odstúpenia od zmluvy, teda do dňa 03. 09. 2011. Navrhovateľ svoj nárok uplatnil návrhom podaným na súd až 28. 02. 2012, subjektívna dvojročná premlčacia lehota mu márne uplynula. Z týchto dôvodov mal súd na predložený dôkaz o odstúpení od zmluvy pri záverečnej reči právneho zástupcu prihliadnuť a rozhodnúť, že návrh navrhovateľa bol uplatnený oneskorene a návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietnuť.

Navrhovateľ k odvolaniu odporkyne vo vyjadrení uviedol, že s rozhodnutím súdu prvého stupňa sa stotožňuje. Poukázal na ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka a uviedol, že nakoľko sa pohľadávka navrhovateľa stala splatnou dňa 30. 08. 2009, je zrejmé, že právo navrhovateľa sa mohlo uplatniť najneskôr v deň 30. 08. 2012. Nakoľko navrhovateľ podal návrh na začatie konania dňa 20. 02. 2012, nemohlo dôjsť k premlčaniu predmetnej pohľadávky.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie odporkyne na nariadenom odvolacom pojednaní (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne je čiastočne dôvodné, preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti do sumy 211,86 eura

podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil a vo zvyšku rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 220 OSP zmenil a návrh zamietol.

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal vydania rozsudku, ktorým by súd odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 344,75 eura, ktorá pozostáva z úroku 245,04 eura a zmluvnej pokuty 99,71 eura a trov konania. V žalobnom návrhu navrhovateľ uviedol, že dňa 21. 04. 2008 uzavrel postupca s odporkyňou Zmluvu o úvere č. 1076726119, na základe ktorej poskytol postupca odporkyni úver v sume 3.319,39 eura. Odporkyňa si povinnosti v zmysle zmluvy neplnila, čím sa dostala do omeškania s úhradou dlžnej sumy. Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 54,91 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 211,86 eura, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Súd návrh vo zvyšnej časti zamietol a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporkyni náhradu trov konania v sume 228,85 eura do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Predmetom odvolacieho konania bolo v dôsledku odvolania podaného odporkyňou posúdenie vyhovujúcej časti napadnutého rozsudku v sume 54,91 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 211,86 eura a náhrady trov konania. Sumu 54,91 eura súd prvého stupňa priznal navrhovateľovi titulom zmluvnej pokuty, keď dospel k záveru, že medzi účastníkmi bola platne dohodnutá zmluvná pokuta, pričom vzhľadom na hodnotu a význam zabezpečovanej pohľadávky výška zmluvnej pokuty vo výške 20% z mesačnej splátky nie je neprimeraná. S takýmto záverom súdu prvého stupňa sa odvolací súd nestotožňuje. Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak si strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojsednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia (§ 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Odvolací súd, vychádzajúc z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa dospel k záveru, že zmluva o úvere a ďalších úverových produktoch, uzavretá medzi účastníkmi konania dňa 21. 04. 2008, dohodu o zmluvnej pokute neobsahuje, pričom zmluva odkazuje len na obchodné podmienky, v ktorých je ako dôsledok porušenia povinností zmluvných strán upravený nárok na zmluvnú pokutu, pričom obchodné podmienky obsahujú aj výňatok zo sadzovníka poplatkov navrhovateľa, kde je uvedená zmluvná pokuta za omeškanie so splácaním úveru vo výške 20% z dlžnej čiastky, minimálne 100,-Sk. Keďže na platné dojsednanie zmluvnej pokuty je potrebná dohoda o zmluvnej pokute medzi účastníkmi zmluvy v písomnej forme, pričom k dohode o zmluvnej pokute medzi účastníkmi zmluvy v takejto forme nedošlo, ale zmluvná pokuta bola upravená len v obchodných podmienkach navrhovateľa a bola ním vnútená odporkyni tým, že ju zakomponoval do obchodných podmienok, odvolací súd dospel k záveru, že medzi účastníkmi konania nedošlo k platnej dohode o zmluvnej pokute, a preto návrhu navrhovateľa v tejto časti nebolo možné vyhovieť. Z uvedeného dôvodu odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti podľa § 220 OSP zmenil a návrh zamietol.

Čo sa týka zaplataenia sumy 211,86 eura titulom úroku z omeškania, odvolací súd dodáva, že po tom, ako súd dospel k záveru, že pre absenciu náležitostí zmlúv zmluvy o úvere v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) písm. h) a písm. j) zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch je potrebné podľa § 4 ods. 3 tohto zákona úver považovať za bezúročný a bez poplatkov sa správne zaoberal tým, či má navrhovateľ nárok na zaplataenie úrokov z omeškania uplatnených v sume 211,86 eura. S rozhodnutím súdu 1. stupňa v tejto časti sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje, a pokiaľ ide o vyhovujúcu časť v sume 211,86 eura, odvolací súd dodáva, že v tejto časti si navrhovateľ voči odporkyni uplatnil úroky z omeškania a to vo výške určenej ustanovením § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., teda vo výške 9 % zo súm špecifikovaných v návrhu, ide teda o nárok vyplývajúci z právneho

predpisu, a nie dohody účastníkov, preto je rozhodnutie súdu 1. stupňa je v tejto časti vecne správne.

K dôvodom uvedeným odporkyňou v odvolaní odvolací súd ešte dodáva, že po vznesení námietky premlčania právnym zástupcom odporkyne sa súd 1. stupňa v konaní správne zaoberal aj tým, či bola námietka premlčania odporkyňou vznesená dôvodne a či z dôvodu premlčaného nároku možno

navrhovateľovi uvedené právo priznať. Pre posúdenie otázky premlčania v danej veci bolo rozhodujúce posúdenie oznámenia právneho predchodcu navrhovateľa zo dňa 03. 09. 2009 (č. I. 106), z ktorého právny zástupca odporkyne dospel k záveru že k 03. 09. 2009 došlo k odstúpeniu právneho predchodcu navrhovateľa od predmetnej zmluvy, a preto sa navrhovateľ môže uplatnených nárokov domáhať len z titulu bezdôvodného obohatenia. Odvolací súd po preskúmaní listu právneho predchodcu navrhovateľa zo dňa 03. 09. 2009 dospel k záveru, posudzujúc toto podanie podľa obsahu, že týmto podaním nedošlo právnym predchodcom navrhovateľa k odstúpeniu od zmluvy, ale len k zosplatneniu pohľadávky právneho predchodcu navrhovateľa, a preto nároky navrhovateľa treba posudzovať ako nároky zo zmluvy o úvere, a nie titulom bezdôvodného obohatenia. K tvrdeniu odporkyne, že úver preplatila o sumu 1.238,78 eura, a teda, že súd mal sumu úrokov z omeškania kompenzovať z preplatennej sumy úveru, odvolací súd dodáva, že na pojednávaní na súde 1. stupňa dňa 23. 01. 2013 právny zástupca odporkyne uviedol, že budú navrhovať ako protinávrh zaplatenie sumy 1.200 eur, pričom v priebehu konania už žiadnym podaním vzájomný návrh ani započítaciu námietku neuplatnil, a preto, ak súd 1. stupňa dospel k záveru, že podaním zo dňa 03. 09. 2009 nedošlo právnym predchodcom navrhovateľa k odstúpeniu od zmluvy, ale len k zosplatneniu predmetnej pohľadávky, a teda k uplatneniu nárokov navrhovateľov titulom zmluvy, a nie bezdôvodného obohatenia, správne sa v rozhodnutí vypořiadal aj s tým, prečo na kompenzačnú námietku, prípadne vzájomný návrh odporkyne neprihliadal. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti do sumy 211,86 eura, ako aj v časti náhrady trov konania podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 2 OSP a o trovách odvolacieho konania rozhodol podľa pomeru úspechu účastníkov v konaní. Predmetom odvolacieho konania bola vyhovujúca časť, teda zaplatenie sumy 266,77 eura (211,86 eura + 54,91 eura), z čoho potom jeden úkon právnej pomoci predstavuje 23,24 eura bez DPH. Navrhovateľ bol v odvolacom konaní úspešný ohľadne sumy 211,86 eura, čo predstavuje 79,42% a odporkyňa bola v odvolacom konaní úspešná ohľadne sumy 54,91 eura, čo predstavuje 20,58%. Celkový úspech navrhovateľa v odvolacom konaní potom predstavuje 58,84% (79,42% - 20,58%). Právny zástupca navrhovateľa žiadal priznať trovy odvolacieho konania za jeden úkon právnej pomoci - účasť na odvolacom pojednávaní v sume 26,56 eura s DPH + režijný paušál 9,56 eura s DPH. Keďže právny zástupca navrhovateľa žiadal priznať trovy právneho zastúpenia v menšej hodnote, ako mal nárok, odvolací súd vychádzal z ním žiadanej sumy spolu s režijným paušálom a DPH a z takto požadovanej sumy 36,21 eura (26,56 eura + 9,65 eura) priznal navrhovateľovi v zmysle § 10 ods. 1, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/204 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb 58,84% z tejto sumy, teda sumu 21,31 eura.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.